



## **Polyanthea Sacra**

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

**Spanner, Andreas**

**Augustae Vindelicorum, 1702**

E.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

spinis acutis pungebatur. Serm. Angel. cap. 16.

Quoties aspicebam Filium meum; quoties involvebam eum pannis; quoties videbam ejus manus, & pedes; quoties animus meus quasi novò dolore absorptus est: quia cogitabam, quomodo crucifigeretur. Revel. S. Brig. l. 6. c. 57.

Omai tempore, quò post Ascensionem Filii mei vixi: visitavi loca, in quibus ipse passus est, & mirabilia sua ostendit. Ibidem c. 61.

Scias; quandoque induebam ipsum illà tunicà; tunc oculi mei replebantur lacrymis? & totum cor meum torquebatur tribulatione, & dolore; & affligebatur intensà amaritudine: ex eo videlicet, quòd ego bene noveram modum, quò in futurum illa tunica ab eodem Filio meo esset separanda tempore Passionis ejus: quando ipse nudus, & innocens, à Judæis crucifigeretur. Ibidem l. 7. c. 8.

Ille doloris gladius cordi Virginis omni horà tantò se propius approximabat, quantò suus dilectus Filius Passionis tempore magis appropinquabat. Unde credendum est; quòd ille piissimus Dei Filius, innocentissimæ suæ, Matri filianter compatiens, dolores ejus frequentibus consolationibus temperabat: alioquin ejus vita usque ad Filii mortem sustinere minime valuisset. Serm. Ang. fer. 6. Lect. 2. c. 17.

#### §. IX.

##### *Compassio cum Matre dolorosa.*

**EX** tuo dolore discas, quænam illa communis omnium Parentis jactura sit; cum ejus Filius, quem dilexit, vitam pro generis humani incolumitate offerret. Cyrillus Alex. hom. 1. Pasch.

Sol splendens, sui amoenitatem subducendo, totum hunc Orbem mœrore affecit; seque socium junxit intemeratæ Virgini Mariæ in plangendo Filio. Blosius Marg. spir. p. 3. c. 18.

Intellige filia me, lacrimas Passionis meæ gratià à meditantibus manantes mihi gratissimas fore. At cum meam Genitricem inexcogitatò amore prosequor; gratior mihi est dolorum, quos in Passione meâ perpessa est, attenta meditatio. Dixit Christus B. Veronicæ de Binasco. Bollandus 13. Jan.

##### *Domina.*

B. Virgo Domina est in Filii oblatione; amarum mare in ejusdem Passione. Stella est, quia illuminat; Domina; quia protegit. Hugo Card. in Luc. 1.

##### *Domus Lauretana.*

In qua Deus conceptus, ab Apostolis ritè conservata, Anno 300. ab Helena pereleganti æde decorata, teste Nicephorò l. 8. c. 30. Exin ab Asianis, Afris, Europæis, frequentata. Anno 1291. asportatur in Dalmatiam; ab Episcopo agro, revelante ipsà B. Virgine, agnoscitur, & sanatur. Ipse cum aliis, suadente Nicolao Frangibani, Prætorè Dalmatiæ, in Nazareth proficiscitur; & rem cæsius explorat. Redux

pro concione ad frequentem populum omnia exponit, lætitià cunctis penè disfluentibus Quadrienniò non totò interjectò sacrosancta, ædes ex Dalmatiâ transfertur. Causa in incerto est. Quid si arrogantiâ fuisset; de qua Auctor. c. 4. quòd crederent, se divinò judiciò cæteris gentibus esse prælatos, cum humilitate exulasse videatur humillima Mater. Secutus lactus ingens in populo, qui usque hodie perseverat; cum annus jam agatur à discessu trecentessimus. Catervatim quotannis Dalmatiæ, transmissò Adriaticò. Lauretum ventitant; non magis B. Mariæ incunabula venerantes, quam orbitatem lamentantes suam. Quorum solennes illa voces: revertere ad nos Maria. Ex Dalmatiâ translata in Italiam in Picenum Anno 1294. cum tota bellis flagraret, Retinetensem agrum infedit, quæ matrona cujusdam erat divitis, & piæ, Lauretæ nomen fuit; cujus deinde nomine Lauretana ædes appellat. Tener fama (narrat id Auctor l. 1. c. 6.) nec vana, inquit, fides; venienti Deiparæ domicilio omnes arbores obvias, velut venerabundis inclinasse; ac deinde pronas perstitisse; quoad evò, ventis, ferrò, procumbent. Noctè allata pastores vigiles splendor accivit, domum recurrunt, visè narrant. Effusa civitas, ipsi ægri adrepere, depulsi morbi, à longinquo accurrunt. C. 7. Verùm quia via angustà, arboribus obstita, à latronibus infesta, peregrinos spoliant, mactant. Et ideo ad proximum collem ab Angelis translata ad mille passus, octavo circiter mensè, quàm lucum infederat. Possidebant eum collem fratres duo. Hi cælesti donò mirè læti ædem conjunctis studiis colere cæperunt. Aucta interea inter indigenas, & advenas, devotio. Sed auctis donis, pecuniæque, fratribus eventit avaritiâ; quæ stationem breviorè, quàm in Sylva, facelli fecit. Nam sacro auro uterque inhiare; inde, stimulante avaritiâ, dissidere, & ad arma venire. Ergo S. ædes ad jactum fermè sagittæ ab eo loco in proximum collem versùs mare submoveretur. C. 9. area in Sylva, quam S. Domus occupaverat. nitebat semper vernantibus herbis, floribusque; cum omnia circè densis obstita virgultis, ac sentibus, horrerent. Hodièque religionis ergo à multis visitur: at amoenitatem illius loci rusticorum temeritas violavit. Turrell. Laur. hist. l. 1. c. 1.

##### E.

##### *Educatio.*

*Qui manè vigilans ad me, inveniens me.* Prov. 8. 17. Manè, id est, citò, maturè; putà à primâ ætate. Omnes quidem diligentes se diligit Maria Deipara; sed maximè eos, qui manè ad eam vigilant, id est, pueros; qui à teneris illi servire incipiunt. Sicut enim parvulus Christus præ cæteris amat, dicens: *Sinite parvulos venire ad me.* Matth. 19. sic eosdem præ cæteris diligit purissima Virgo: quia ipsum Puerum Christum tenerrimè dilexit, facili involvit, lactavit, &c. ac in eo didicit amare, & educare, pueros. Cornelius hic.

Quando

Quando difficultatem in partu habuisti, ego ad te ingressa sum. Ideo ingrata es, si non diligis me. Labora igitur, ut filii tui sint etiam filii mei. In Compendio vitæ S. Brigittæ. Verba Deipara.

#### Eleemosyna.

*Odor unguentorum tuorum super omnia aromata.* Cant. 4. Quæ sunt unguenta tua, soror, mea sponsa? eleemosynæ tuæ, quas expendisti in me. Super omnia aromata est odor unguentorum tuorum, id est, suavitas eleemosynarum tuarum; quia non ut ceteri in membris meis, sed in memetipso tu mihi munificentissima extitisti. Rupertus in Cant. hic.

Quare non obtulit B. Virgo agnum; quæ paulo antea acceperat à Magis in oblatione, sicut piè creditur, non parvam auri quantitatem? dicendum: quod B. Virgo, paupertatis amica, thesauros, Regum devotione oblatos, absque mora liberalissimâ charitatis regionis illius pauperibus dispensavit. Neque potuit manibus ejus aliquid temporalis substantiæ adherere, quæ jam intellexerat, Filium paupertatis, altitudinem demonstrare. S. Bernardinus tom. 3. tr. de B. V. f. 10. de Purif.

#### Evangelista.

*Conferens in corde suo.* Luc. 1. 19. Hinc Discipuli Christi à B. Virgine, post Christi ascensionem, de aliquibus dicuntur instructi: præsertim Lucas ab ea edoctus asseritur, maxime in his, quæ ipse solus de Christi infantia refert. Non quod à Spiritu S. non sit de illis instructus. Imò & Spiritus S. eum per Mariam sic instruxit; & Supernaturali irradiatione de omnibus informavit, & infallibiliter direxit. Eadem enim veritas à diversis, & pluribus modis, addiscitur. Dion. Carth. hic.

#### Evangelium.

Prima Evangelii præconissa in carne degens Mater Conditoris Evangelii Maria: quæ, antequam Evangelium conderetur, ipsa servavit. Nondum Conditorem ejus conceperat, & Evangelica erat. Sim. Cass. in Evang. l. 8. de vitiis. c. 3.

#### Eucharistiam respiciens.

*Columba venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivæ virentibus foliis.* Gen. 8. 11. Tu, quasi olivæ speciosa in campis, quæ Mundo naufrago ramum illum olivæ Paternæ protulisti Jesum Christum. Colligere fas habet ipsum in hoc Eucharistiæ Sacramento fidelis anima. Qui, dum creavit eam, misit per aquas, & terras hujus diluvii: quatenus bene volando rediret ad ipsum, qui misit illam. Felix plenè anima, quæ redibit ad vesperam vitæ suæ, ferens in ore suo ramum olivæ Christum, per Sacramentalem, vel saltem spiritualem susceptionem. Gerson tr. 9. Sup. Magnif.

*De pomis cæli de pomis fructuum solis, & luna.* Deut. 33. 13. Ad terrestrium pomorum genituram coeunt solis, ac lunæ, influxus: nam luna genitrali quâdam aspergine arva noctu humectans irrorat, & fecundat: sol verò interdiu vividis igniculis fovet; & vitali quodam calore promovet terræ partus. Jesus verò vir

*Polyanth. Sac. Tom. II.*

ginalis, & pulcherrimæ, arboris Mariæ fructus est. Eucharistia fructus, & pomum, est solis, ac lunæ: hoc est, solis Jesu, & lunæ Mariæ. Arcones in Il. 3. 6. Diso. 5.

*Introduxit me Rex in cellaria sua.* Cant. Eucharistiam; quorum tu Cellaria es. Gerson tr. 11. Sup. Magnif.

*In qua urna aurea habens manna.* Hebr. 9. 4. Urna aurea est Maria: aurea per excellentiam vitæ; aurea per integritatem, & puritatem; aurea per plenitudinem gratiæ. Hæc urna manna reconditum habuit; quæ Panem Angelorum, qui de cælo descendit, & dat vitam Mundo, sacrosancto gessit in utero. S. Amadeus hom. 1.

Corpus, & Sanguis, Filii Dei, fructus sunt arboris pulcherrimæ; id est, Virginis intemeratæ S. Rupertus l. 1. in Levit. c. 37.

In Sacro Virginis utero formatus cibus. S. Thomas Vill. f. 1. de Corp. Chr.

Christus ipse S. Matri suæ lætè vultu Viaticum sacrum præbuit. Gerson tr. 9. sup. Magnif.

Tu Mater es Eucharistiæ; quia Mater gratiæ bonæ. Tu clavigera Cellariorum Regis pacifici. Idem ibidem.

#### F.

#### Fides.

*Omnes domestici ejus vestiti sunt duplicibus.* Prov. 31. Vestes servorum Mariæ sunt fides, & operatio. Fides vestis interior, quæ ornat animam in oculis Dei: operatio exterior; quæ coram hominibus nos Christo patienti similes facit. Richardus à S. Laur. l. 2. p. 1.

*Vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum &c.* Cant. 4. 9. Oculus fidem, capillus humilitatem, designat; quibus Potentis Dei Filio Virgo maxime complacuit; illumque unò capillò, licet fortissimum, & potentissimum fortiter alligavit. S. Thomas Vill. f. de S. Stephano.

Mariæ fides transcendit fidem Abrahæ. Abraham credidit, posse se habere filium de sterili fene; sed Maria, quod virgo conciperet de Spiritu S. neque concepisset, nisi credidisset. S. Bonaventura f. 17. in Hexam.

#### Fiducia.

*Factum est autem, cum essent ibi, impletum est tempus, ut pareret.* Luc. 2. 6. B. Virgo improvisa venit, de tempore partus non cogitans; divinæ directioni, & gubernationi, omnia relinquens; cum divinâ, non humanâ operatione concepisset: nihil secum deferens, quod edita proles in cultu educationis requirit. Simon Cass. de gest. D. l. 1. hic.

#### Filius.

*Peperit Filium suum primogenitum.* Luc. 2. 7. Nos esse filios B. Virginis hic ostenditur. Si primogenitus, ergo alii secuti sunt secundò geniti, tertio geniti: neque enim primogenitus diceretur, nisi post se alios haberet. Carnales verò nullos habuit B. Virgo, præter Christum, ergo spirituales habeat, necesse est. Non Angelos; ergo homines: nam Filius ejus frater

E 2

noster